

Peaces

#5 | voorjaar 2012

**Mensenrechten
vanuit economisch
perspectief**

**Niemand wil een
bloem van cement**

**Wie verdedigt
vrouwen in Nepal?**

pbi

making space for peace

Werk van Peace Brigades

PBI is een door de Verenigde Naties erkende non-gouvernementele organisatie. Wij creëren *space for peace*, ruimte voor vrede, waardoor mensenrechtenverdedigers zelf op een veilige manier aan een betere toekomst kunnen werken. Dit doen wij door vrijwilligers uit de hele wereld in te zetten. Wij mengen ons niet in het conflict en blijven onpartijdig. Dit zijn belangrijke onderdelen van de uitgangspunten en werkwijze van PBI.

PBI beschermt in vier landen ongeveer 45 mensenrechtenorganisaties, drie vredesgemeenschappen en elf prominente mensenrechtenverdedigers op individuele basis. Naar schatting hebben 7000 mensen hier direct profijt van en heeft ons werk een positief effect op duizenden mensen, hun gemeenschappen en staatsstructuren.

Vrijwilligers in het veld

Clara Kooreman, 02-01-1986, Colombia vanaf januari 2012

Christa Heijkoop, 04-02-1984, Guatemala, vanaf januari 2012

Hendrine Rotthier, 22-11-1982, Colombia, maart 2010 - maart 2011 en opnieuw 2011 / 2012

Foto omslag: Projectvrijwilligers in Colombia observeren betogingen en protesten om ervoor te zorgen dat deze niet met geweld worden beantwoord.

Afdeling Nederland

Afdeling Nederland heeft vier kerntaken:

- werven en trainen van projectvrijwilligers
- werven van financiën
- het onderhouden van het politieke steunnetwerk in Nederland
- het verzorgen van communicatie en voorlichting over PBI en haar gedachtengoed.

Zie ook: www.peacebrigades.org
www.peacebrigades.nl

PBI Nederland
 Oudegracht 36
 3511 AP Utrecht
 06 16 49 82 21

info@peacebrigades.nl
www.peacebrigades.nl
 skypeadres: pbi.nederland

KvK: 41024240
 Triodos 39.05.01.034 t.n.v. PBI Nederland

pbi
 making space for peace

Thijs van Praag, directeur van de ngo PUM, over mensenrechten vanuit economisch perspectief. **Pagina 5**

Column

De grond waar **Mauro** uit Guatemala en zijn stam al eeuwen op leven wordt door een multinational opgekocht om een cementfabriek te bouwen. Dat brengt de nodige problemen met zich mee. **Pagina 6**

Bloemen van cement

De Nederlandse **Clara Kooreman** versterkt sinds begin dit jaar het team in Colombia. In het fotodagboek een impressie van haar leven daar. **Pagina 10**

Fotodagboek

Mensenrechtenverdedigers in Nepal worden met regelmaat bedreigd of zelfs vermoord. Vrouwelijke mensenrechtenverdedigers lopen nog meer gevaar dan hun mannelijke collega's. **Pagina 12**

Wie verdedigt vrouwen in Nepal?

En verder

Werk van PBI	pag 2
Een half jaar PBI in vogelvlucht	pag 4
Onderzoek naar Afrika	pag 13
Mensenrechtenagenda	pag 14
Steun PBI	pag 15
Donateur	pag 16

Colofon

Aan deze Peaces werkten mee:

Redactie: Sanna Koet, Janou Zoet, Marijke Tolboom

Eindredactie: Anouk Eigenraam, Emma Jansen

Hoofdreductie: Inge ter Schure

Vormgeving: Babak Fakhmzadeh,
BabakFakhmzadeh.com

Met medewerking van: Thijs van Praag, Benthe van der Vleuten, Clara Kooreman, Remco Bouma, Hilde Koster

Een half jaar PBI in vogelvlucht

Hoe maakte PBI het afgelopen half jaar ruimte voor vrede? In onderstaand overzicht een greep uit de gebeurtenissen van een bewogen half jaar.

Internationale vredesconferentie, 19 oktober, Genève

Ter gelegenheid van 30 jaar PBI organiseerden de landengroepen uit Zwitserland, Duitsland, Catalonië en Verenigd Koninkrijk een internationale vredesconferentie over nationale en internationale beschermingsmechanismen voor mensenrechtenverdedigers. De conferentie bracht mensenrechtenverdedigers, ngo's, regeringsleiders en vertegenwoordigers van internationale gemeenschappen samen.

Trainingsweekend, 28 tot 30 oktober, Utrecht

PBI Nederland organiseert trainingsweekenden voor mensen die geïnteresseerd zijn om als projectvrijwilliger te worden uitgezonden. Het doel is kennismaken, kennisoverdracht en selectie. Het volgende trainingsweekend staat gepland van 26 tot 28 oktober 2012.

Rapport over de situatie van mensenrechtenverdedigers in Honduras, oktober 2011

PBI heeft in juli 2010 een formeel verzoek ontvangen van *The National Human Rights Platform of Honduras* om een project in Honduras te openen. In mei 2011 vond een korte missie naar Honduras plaats. Naar aanleiding van deze missie heeft PBI een rapport gepubliceerd over de situatie van mensenrechtenverdedigers in Honduras en hun behoefte aan bescherming.

Speakerstour Manika Jha, 19 tot 22 november, Utrecht

Manika Jha, een jonge journaliste uit Nepal, wordt ernstig bedreigd omdat zij opkomt voor mensenrechten en vrouwenrechten. Manika heeft PBI

gevraagd haar een stem te geven. Na een themapublicatie en een film, organiseerde PBI voor Manika een Europese *speakerstour*.

Action alert, 13 januari, Colombia

PBI doet een noodoproep aan de internationale gemeenschap. Aanleiding is de doodsbedreiging van **Abelardo Sánchez Serrano**, lid van CREDHOS, een regionale mensenrechtencorporatie (foto). PBI roept de internationale gemeenschap op om druk uit te oefenen op de Colombiaanse regering om dringend maatregelen te nemen ter bescherming van de leden van CREDHOS.

Clara Kooreman gaat naar Colombia, februari 2012, Utrecht

Sinds januari versterkt Clara Kooreman het team Barrancabermeja. Hoe het Clara vergaat in Colombia, ziet u in het fotodagboek op pagina 8 t/m 10. Christa Hijkoop is in januari voor PBI naar Guatemala vertrokken. PBI heeft 35 vrijwilligers in Colombia, verdeeld over vier locaties.

‘Hoe meer internationale contacten er zijn, hoe beter!’

Wij mogen onze ogen niet sluiten voor ellende en onrecht elders in de wereld. Wij kunnen er wat aan doen. Internationale aandacht en support zijn daadwerkelijk van invloed. PUM Netherlands senior experts (PUM) is, net als PBI, dertig jaar geleden vanuit deze gedachte opgericht.

PUM is een Nederlandse non-profit organisatie die ondernemingen uit het midden- en kleinbedrijf in ontwikkelingslanden en opkomende markten adviseert. PUM zendt jaarlijks 2000 experts uit voor kortlopende adviesprojecten bij lokale ondernemingen. Zo dragen wij bij aan verbetering van het lokale economische klimaat en daarmee aan betere leefomstandigheden. Gezonde ondernemingen zijn een eerste stap in het proces van ellende en onrecht naar veiligheid en vrede.

Maar dat is het begin. PUM hoort soms dat een onderneming die successen boekt, een telefoontje van de overheid krijgt met het verzoek de winst af te dragen. Ongelijkheid tussen overheid en burgers kan worden doorbroken met *countervailing partners* zoals werkgeversorganisaties die de krachten bundelen en daardoor machtsmisbruik aan de kaak kunnen stellen. VNO-NCW heeft een programma gemaakt om te adviseren bij de vorming van werkgeversorganisaties. PUM werkt geregeld met hen samen. Ook dat opent de weg naar een democratie waar rechten beschermd worden.

De laatste jaren is de internationale invloed op het proces naar betere leefomstandigheden en meer veiligheid en vrede toegenomen. De internetexplosie en de opkomst van het maatschappelijk verantwoord ondernemen hebben voor een sneeuwbaaleffect gezorgd. Klanten eisen van bedrijven dat hun productieketen op orde is. Praktijken zoals kinderarbeid, uitbuiting of milieuvuiling worden niet langer geaccepteerd. En de wereld kijkt met het hele productieproces mee! Bedrijven zijn zich daar bewust van. Maar de sneeuwbal moet nog veel groter. Want er zijn nog genoeg bedrijven die geen internationale handelingen verrichten en daardoor buiten beeld blijven.

Hoe meer internationale contacten er zijn en hoe meer mensen duwen in de goede richting hoe beter dat is voor de veiligheid en vrede wereldwijd. Dus PBI, *by all means*, ga zo door!

Thijs van Praag is directeur van PUM Netherlands senior experts. PUM zendt jaarlijks 2000 onbetaalde experts uit naar ontwikkelingslanden en opkomende markten om ondernemingen te adviseren. Zo draagt PUM bij aan een betere wereld.

Bloemen van cement

Veertig kilometer ten zuiden van Guatemala City ligt de gemeente San Juan Sacatepéquez (60.000 inwoners) in een groen en bergachtig gebied: een oase van rust en bloemen zo vlak bij de stad. De inheemse Maya bevolking teelt hier sinds mensenheugenis bloemen, die zij zowel op lokale als internationale markten verkopen. Zij leven in rust en vrede met elkaar en 'in harmonie met moeder aarde'.

Op een dag in 2006 wordt de rust verstoord. Er worden mensen gesignaleerd in de omgeving, die metingen verrichten. Niemand weet waarom. Uiteindelijk blijkt dat de overheid aan een multinational een vergunning heeft afgegeven voor de bouw van een mijn en cementfabriek. Er wordt een stuk land van bijna 20 vierkante kilometer afgegraven. Deze heuvels waren heilig voor de inheemse bevolking, die hier hun rituelen en ceremoniën uitvoerden om hun dankbaarheid aan 'moeder aarde' te tonen.

Voordat de multinational met de bouw van de fabriek kan beginnen, moet er een weg door het gebied worden aangelegd voor de aan- en afvoer van materialen en grondstoffen. Voor het aanleggen van de weg is nog geen vergunning afgegeven. De lokale bevolking ziet zich nu genoodzaakt om een recht te verdedigen dat gedurende eeuwen vanzelfsprekend was: het recht op inspraak over hun land. Een recht dat op grond van conventie 169 (artikel 6) van de Internationale Arbeidsorganisatie ILO is geratificeerd door Guatemala. Inheemse gemeenschappen hebben het recht om geconsulteerd en geïnformeerd te worden.

Dit is niet gebeurd. De inwoners van San Juan Sacatepéquez gaan 'dwars liggen' en proberen de afgifte van de vergunning

tegen te houden. Vanaf dat moment worden zij door medewerkers van de multinational bedreigd, verwond en onder druk gezet om hun strijd te staken. Toch zetten zij hun strijd voort. Wie zijn deze mensen die met gevaar voor eigen leven opkomen voor de rechten van hun volk?

José Mauro Cosojay Turuy

In Utrecht tref ik José Mauro, vertegenwoordiger en spreekbuis voor de gemeenschap San Juan Sacatepéquez. Hij is naar Europa gekomen om aandacht te vragen voor de strijd en hoopt medestanders te vinden die zijn zaak ondersteunen. Nederland is de laatste stop op zijn *speakerstour* door Europa, georganiseerd door PBI. PBI is sinds 2008 betrokken bij deze gemeenschap en begeleidt

De natuur in San Juan Sacatepéquez vóór de komst van de fabriek.

Mauro en anderen tijdens bezoeken aan lokale overheden en dorpsvergaderingen waar de situatie en plannen worden besproken.

Mauro (36 jaar) woont zijn hele leven al in San Juan Sacatepéquez. Hij werkt net als zijn dorpsgenoten op het land en teelt bloemen. Als jongen van 8 jaar wist hij heel duidelijk wat hij wilde: naar school. Al snel realiseert hij zich dat niet iedereen zo bevoorrecht is als hij en dat vele inheemse jongeren en ouderen analfabeet zijn door gebrek aan scholing. Op 14-jarige leeftijd begint hij een project waarin hij samen met klasgenoten jongeren gaat onderwijzen die niet naar school zijn geweest. Wanneer hij op 16-jarige leeftijd klaar is met school, gaat hij aan het werk in zijn gemeenschap en leert hij dorpsgenoten lezen en schrijven.

Krachten bundelen

Het is duidelijk voor hem: ook nu kan hij niet anders dan opkomen voor de rechten van zijn gemeenschap en de Maya bevolking, en zich verzetten tegen de komst van de fabriek. "Door de fabriek zal het grondwater zakken, waar de bloemeteelt onder zal lijden. Daarnaast zal het stof van de fabriek niet alleen in onze dorpen neerdalen en onze gezondheid schaden, maar ook op de bloemen. Bloemen van cement verkopen niet", aldus Mauro.

De kracht om deze strijd aan te gaan komt uit de gemeenschap en van zijn familie. "We zijn allemaal met elkaar verbonden en strijden allemaal, niet alleen voor onszelf, maar voor onze families en de toekomstige generaties." Daarnaast voelen zij zich ook gesteund door andere gemeenschappen.

De inheemse bevolking van Guatemala wordt zich er steeds meer bewust van dat zij niet alleen staat.

Krachten worden gebundeld om ten strijde te trekken tegen multinationals die in de leefgebieden van Maya's fabrieken, mijnen en waterkrachtcentrales willen aanleggen.

Aan de andere kant ziet hij ook tijdens deze *speakerstour* dat de macht van de multinationals erg ver reikt. De rechten van de inheemse bevolking staan niet altijd hoog op de agenda bij organisaties in Europa. Mauro: "Soms word ik wel wanhopig wanneer ik merk dat ik geen stap verder kom bij sommige instanties." Toch blijft hij optimistisch. Bij thuiskomst wil hij zo snel mogelijk met zijn dorpsgenoten bespreken welke nieuwe plannen en mogelijkheden hij heeft bedacht tijdens de *speakerstour*. Ondanks de bedreigingen en druk waaronder zij staan, zullen ze de strijd niet opgeven. "Hoe kunnen zij verwachten dat wij moeder aarde als een hoer zullen verkopen?"

Een Maya gezin kijkt naar de aanleg van de fabriek.

Projectvrijwilliger in Barrancabermeja

Door **Sanna Koet** | Foto's **Clara Kooreman**

De Nederlandse Clara Kooreman is in januari vertrokken naar Colombia om als projectvrijwilliger één van de vier teams in dat land te versterken. Zij maakt daar 'ruimte voor vrede' door bescherming te bieden aan mensenrechtenverdedigers en organisaties die worden bedreigd.

Na een intensieve periode van voorbereiding is Clara vertrokken naar de Colombiaanse hoofdstad Bogota, waar zij een laatste training heeft gevolgd. Vervolgens is ze naar haar eigen team in Barrancabermeja afgereisd. Samen met twee andere nieuwe projectvrijwilligers werd zij enthousiast ontvangen. Hun hulp was hard nodig. Er waren ernstige bedreigingen geuit aan het adres van enkele mensen die zij begeleiden, waardoor er direct actie moest worden ondernomen en de begeleiding van deze mensen moest worden geïntensiveerd. Na twee hectische maanden heeft Clara haar draai gevonden. Ze heeft zich het werk eigen gemaakt en een nog altijd groeiend respect voor de mensenrechtenverdedigers die ondanks de bedreigingen hun werk voortzetten.

1. Het team in Barrancabermeja. De teamleden komen uit verschillende landen als Mexico, Zwitserland, Frankrijk en Spanje.
2. Clara Kooreman.
3. De dag begint vroeg met het verzamelen van informatie. In het midden van de foto staat **Elsa**, de huidshoudster, zij werkt al 15 jaar voor het PBI team.
4. Clara is voornamelijk veel betrokken geweest bij begeleidingen in de stad, maar heeft ook een advocate van het Luis Carlos Perez advocatencollectief begeleid op een bezoek in de provincie.
5. **Abelardo Sánchez Serrano** is het gezicht van CREDHOS, een organisatie die PBI begeleidt. Abelardo spreekt veel in het openbaar. Hierdoor worden er veel bedreigingen tegen hem geuit. Het team heeft hem de afgelopen tijd intensief moeten begeleiden.
6. Hoewel het hard werken is, is er ook tijd voor ontspanning. Omdat het voor sommige contacten van PBI niet veilig is om de stad in te gaan, komen deze graag langs voor een biertje op de patio van het PBI huis.
7. Het weekschema, wat dagelijks kan veranderen door veranderende omstandigheden.
8. Om zich af en toe terug te kunnen trekken, hebben alle teamleden een eigen kamer.
9. Clara en haar collega proberen de nieuwe satelliettelefoon uit. Wanneer ze de provincie intrekken moeten ze in contact kunnen blijven met het hoofdkantoor.

Vrouwelijke mensenrechtenverdedigers in Nepal: “Wie verdedigt ons?”

Door **Janou Zoet**

Een vrouwelijke journalist die een vlammend stuk publiceert, een vrouwelijke advocaat die een pleidooi houdt in de rechtbank, of een voorvechtster van rechten van minderheden; in Nederland normaal, maar in Nepal ongewoon en amper geaccepteerd. Vrouwen behoren volgens de ‘overleving’ te trouwen, kinderen te krijgen en als huisvrouw thuis te blijven. Wat betekent dat in de praktijk voor vrouwelijke mensenrechtenverdedigers in het land?

Op het eerste gezicht lijkt het wellicht vreemd om vrouwelijke mensenrechtenbeschermers zo specifiek te benoemen. Wereldwijd heeft deze groep echter te maken met grote uitdagingen en risico's als gevolg van hun sekse. In Nepal is nog een lange weg te gaan in de strijd om gelijkheid. De politieke instabiliteit zorgt voor straffeloosheid in het land en maakt *Human Rights Defenders* (HRD's), en in het bijzonder vrouwelijke mensenrechtenverdedigers (WHRD's), kwetsbaar voor intimidatie en fysieke aanvallen.

Nepal kent verschillende (etnische) gemeenschappen. Vele daarvan volgen strikte regels waarin de vrouw een ondergeschikte rol speelt. Kindhuwelijken, beschuldigingen van heksery en *chaupadi* (dat betekent dat vrouwen tijdens hun menstruatie niet in huis mogen verblijven) worden wijdverspreid uitgeoefend. Verkrachting en huiseijk geweld komen veelvuldig voor. Een vrouwelijke mensenrechtenverdediger in Nepal moet naast de ‘reguliere’ risico's dus ook de sociale normen trotseren.

Journalisten

Journaliste **Uma Singh** (22) werd in januari 2009 in haar eigen huis gewelddadig om het leven gebracht door een groep van vijftien onbekende mannen. De exacte reden is nooit achterhaald. De politie stelt dat het om een familieruzie ging, maar veel mensen vermoeden dat zij om één van haar artikelen is vermoord. Diezelfde avond tekenden onbekenden een kruis op de deur van vriendin en

collega-journaliste **Manika Jha** met de mededeling dat zij de volgende zou zijn.

“Mannelijke collega's gaan niet of nauwelijks in op onderwerpen als geweld tegen vrouwen, verkrachtingszaken en corruptie” vertelt Manika Jha tijdens haar bezoek aan Nederland. Op uitnodiging van PBI Nederland hield de jonge journaliste (22) een *speakerstour* waarin ze vertelde over haar werk in Nepal en de enorme uitdagingen waarmee zij te kampen heeft. “In de twee jaar na de moord op Uma heb ik veel telefonische bedreigingen ontvangen en ben ik meerdere keren fysiek aangevallen” aldus Manika. Journalisten in Nepal hebben een gevaarlijk beroep. Manika vertelt: “Vrouwen in de media zijn dan ook zelden reporter zoals ik. De meesten hebben een kantoorbaan, zodat ze niet op pad hoeven.”

Vrouwelijke journalisten breken door hun werk met verankerde Nepalese sociale normen. Ze trekken alleen erop uit naar afgelegen gebieden, vaak op vreemde tijdstippen, en maken hun mening openbaar. Daardoor worden ze door hun gemeenschap met argwaan bekeken en bestempeld als ‘losge-

slagen'. Dat verlies aan respect zorgt voor een gebrek aan ondersteuning van familie, buren en zelfs politie. Ondanks de gevaren weigert Manika haar geboortedistrict Danusha te verlaten. Zij is op dit moment de enige vrouwelijke journaliste in het, wat betreft de positie van de vrouw, zeer conservatieve gebied. "Ik ga in op gevoelige thema's, deze verhalen moeten verteld worden. Als ik het niet doe, dan doet niemand het", aldus de journaliste.

Mensenrechtenverdediger **Dilisha Gautam** zet zich in voor Dalit vrouwen: 'We hebben vaak te maken met zaken van huiselijk geweld en worden bestempeld als indringers. We krijgen voortdurend bedreigingen vanuit de gemeenschappen, maar we moeten doorgaan. Het draait allemaal om het veranderen van de gedachte dat de vrouw ondergeschikt is aan de man.'

Beschermen

In 2009 oordeelde het Nepalese Hooggerechtshof dat de overheid betere maatregelen moet nemen om WHRD's te beschermen. In 2010 werd een nieuwe wet ontworpen om het indienen van klachten over huiselijk geweld te vergemakkelijken. Beschermende wetgeving bestaat wel, maar de steun van politici en rechterlijke macht schiet tekort waardoor implementatie op zich laat wachten. Ook bewustwordingscampagnes spelen een rol in de bescherming van WHRD's. De perceptie van de gemeenschap moet eerst veranderen om vrouwelijke mensenrechtenverdedigers betere bescherming te kunnen bieden.

"In onze gemeenschap worden vrouwen mishandeld en gezien als tweederangs burgers" zegt **Shyam Shah**. Zij werkt als WHRD en ervaart zelf vaak de heersende ongelijkheid. "Er is minder respect voor vrouwen, ook in hogere kringen. De perceptie is dat de vrouw er alleen bij is om de man te vergezellen. Vrouwen die zich niet aan de normen houden, hebben een eventuele aanval aan zichzelf te danken."

Advocate **Rekha Jha** gaat nog een stap verder: "WHRD's hebben meer vijanden dan vrienden. Als ik in de rechtszaal tegenover een mannelijke advocaat sta, dan draait het bij hem alleen om zijn ego. Hij kan het tenslotte niet verkopen als hij verliest van een vrouw. Alles kan ons overkomen, de overheid neemt geen verantwoordelijkheid en onze bescherming wordt niet serieus genomen. Wie verdedigt de WHRD's als we in moeilijkheden zitten?"

Internationaal is men er inmiddels van overtuigd dat de bescherming en steun van vrouwelijke mensenrechtenverdedigers het land een stap dichterbij volledige democratie zal brengen. PBI steunt die gedachte door nauw samen te werken met individuele WHRD's en organisaties op verschillende niveaus.

Een WHRD ontvangt een certificaat tijdens een veiligheidstraining.

Beroemd

Advocate Rekha: "De gemeenschap zou moeten begrijpen dat we werken als mensenrechtenverdedigers en niet als vrouwen. De politie zou moeten erkennen dat we hen helpen om slachtoffers rechtvaardigheid te bezorgen. Het zou ons erkenning geven als zij ons als partners gaan zien." Rekha sluit af: "Het zijn altijd de mannelijke HRD's die worden geprezen in Nepal. Het is mijn doel om ook de vrouwelijke HRD's beroemd te laten worden."

Bron: kwartaaluitgave van PBI Nepal 'Namaste', november 2011.

Onderzoek naar Afrika

PBI is sinds 2009 bezig met een onderzoek naar de mogelijkheid om een project in Afrika te starten. Dit onderzoek wees uit dat er een grote vraag naar beschermende begeleiding is vanuit mensenrechtenverdedigers in Kenia. Onlangs verscheen hierover een rapport.

Aanleiding onderzoek Afrika

PBI heeft niet eerder een project gehad in Afrika, ondanks een aantal verzoeken en een veldonderzoek in Tsjad in 1993. Om een gedegen strategie voor de toekomst te kunnen bepalen, heeft PBI een uitgebreide studie gedaan naar de mogelijkheden in heel Afrika. De onderzoeksvragen waren: Waar is behoefte aan bescherming van mensenrechtenverdedigers? En in welke landen is beschermende begeleiding mogelijk?

Selectie

Het internationale kantoor in Londen stelde een groep samen van tien vrijwilligers en één projectleider. De groep deed eerst bureauonderzoek naar het gehele continent. Daaruit werden landen geselecteerd die het meest in aanmerking komen voor ondersteuning van PBI. Dat gebeurde aan de hand van een aantal criteria, zoals de ernst van de repressie van mensenrechtenverdedigers, de behoefte aan begeleidende bescherming, de praktische mogelijkheden om een project te starten, de politieke situatie en de taal. Uiteindelijk is naar acht landen gedetailleerd onderzoek gedaan. In Gambia, Kenia, Marokko, Swaziland en Uganda deed de projectgroep veldonderzoek. En in Chad, Congo en Tunesië is gedetailleerd bureauonderzoek gedaan.

Kenia

Uit het onderzoek kwam naar voren dat er in Kenia een duidelijke vraag en noodzaak is naar beschermende begeleiding van mensenrechtenverdedigers. De mensenrechtensituatie in Kenia is kritiek. Sinds de verkiezing van de Party of National Unity in 2007 van president **Kibaki**, zijn er in Kenia veel conflicten geweest die hebben geleid tot de dood van zeker 1000 mensen en de ont-

heemding van 300.000 mensen. Uit verder onderzoek blijkt dat politieke partijen geweld en sceneren langs etnische lijnen. Ook is vastgesteld dat veiligheidstroepen ongestraft misdaden zoals moord, verkrachting en mishandeling begaan tegen burgers die protesteren. De gemeenschap van mensenrechtenverdedigers in Kenia, ooit levendig en actief, wordt op dit moment ernstig ondermijnd. De internationale politieke omstandigheden van Kenia zijn zodanig dat internationale druk georganiseerd kan worden en invloed kan hebben. Om deze redenen zou Kenia voordeel kunnen hebben van de aanwezigheid van PBI.

Het rapport geeft ook concrete informatie over de situatie van mensenrechtenverdedigers in alle landen van Afrika. Zo zijn ook landen belicht die niet in de publiciteit staan, maar die wel internationale aandacht nodig hebben. Ook maakt het onderzoek nog eens ontzettend duidelijk wat een divers continent Afrika is. Dé mensenrechtensituatie van Afrika bestaat niet.

Hoe verder?

Op basis van dit onderzoek onderneemt PBI concrete stappen om een eventueel project in Kenia te starten. Verder beveelt PBI de internationale gemeenschap aan om de landen waar de mensenrechtensituatie kritiek is, te ondersteunen.

Lees het volledige rapport op de Internationale website van PBI. <http://www.peacebrigades.com/>

Mensenrechtenagenda

3 mei – Internationale Dag voor de Persvrijheid

Minder dan 16 procent van de wereldbevolking kent volledige persvrijheid. Nog steeds worden mensen vervolgd, vastgezet of zelfs gedood om het uiten van hun mening, het verspreiden van informatie en het verslaan en onderzoeken van belangrijke gebeurtenissen. Dit jaar staat de Dag van de Persvrijheid in het teken van *Untold Stories*, de verhalen en gebeurtenissen waarover niet bericht wordt of kan worden.

11 mei - Debat over 'Landroof in Latijns-Amerika' CEDLA

Debat georganiseerd door het Centrum voor Studie en Documentatie van Latijns Amerika (CEDLA). **Annelies Zoomers** (Universiteit Utrecht, IS-Academy LANDac) en **Jun Borrás** (Institute of Social Studies, ISS) gaan in debat over landroof in Latijns-Amerika.

24 mei - Human Rights Cafe

Voor de vierde keer organiseert PBI Nederland het Human Rights Cafe. In een aangename setting met een hapje en een drankje wordt een actueel mensenrechtenthema besproken en gaan mensen uit de zaal met elkaar in debat. De vierde editie zal gaan over een actueel thema in Guatemala.

20 juni - Wereldvluchtelingendag

De Verenigde Naties hebben 20 juni uitgeroepen tot Internationale Dag van de Vluchteling. Wereldwijd is er op die datum aandacht voor het lot van vluchtelingen.

1 juli - Internationale Dag ter Ondersteuning van Slachtoffers van Marteling

De Dag ter ondersteuning van Slachtoffers van Marteling is in 1998 door de Verenigde Naties in het leven geroepen. Op 26 juni 1987 trad het verdrag tegen foltering in werking. Nederland is één van de 147 partijen bij dit verdrag.

8 juli - PBI Heldenrace

De Helden Race is een sponsorloop die bedoeld is om fondsen te werven voor goede doelen. Het evenement is open voor alle goede doelen en het vindt plaats in verschillende steden in Frankrijk, Nederland, België en Duitsland. PBI doet mee met een team van sportievelingen. Wilt u hen steunen? Kijk dan op

<http://heldenraceamsterdam2012.alvarum.net/pbi>

Uw donatie is belangrijk!

Peace Brigades International is een onafhankelijke stichting die voornamelijk door vrijwilligers wordt gerund. We zijn daarom in grote mate financieel afhankelijk van onze donateurs. Samen maken zij en u het mogelijk dat PBI haar beschermende werk voor mensenrechtenverdedigers kan doen. Ieder bedrag helpt! Elke donatie is welkom!

Hier enkele voorbeelden wat wij met uw bijdrage kunnen doen:

€10,- vijf professioneel gedrukte jaarverslagen van PBI Nederland.

€70,- bezoek aan een kantoor van een mensenrechtenorganisatie in Guatemala om de bescherming van PBI zichtbaar te maken voor de omgeving.

€100,- 24 uur begeleiding van een mensenrechtenverdediger.

€125,- training van advocaten van Advocacy Forum in Nepal om zichzelf en hun cliënten te kunnen beschermen tegen gevaar.

€200,- de begeleiding van een vredesgemeenschap in Colombia gedurende een week.

€500,- een mensenrechtenverdediger uit Mexico naar Nederland laten reizen om aandacht te krijgen voor de bedreigingen tegen hen en een oproep te doen aan de Nederlandse regering voor steun.

Namens onze cliënten in Nepal, Guatemala, Mexico en Colombia alvast hartelijk dank voor uw gift!

Hier
postzegel
plakken

PBI Nederland
Oudegracht 36
3511 AP Utrecht

“Ik steun PBI door mee te doen aan de Heldenrace, een sponsorloop voor goede doelen. Ik heb al ruim 1500 euro aan sponsorgeld opgehaald, dankzij een inzamelingsactie van een familielid! De mensenrechtenverdedigers die PBI ondersteunt, doen hun werk in (levens)bedreigende situaties. Desondanks kiezen ze ervoor om op een geweldloze manier voor hun rechten op te komen. Daar heb ik veel respect voor.”

Wil jij Anja, of een van de andere teamleden van het PBI team ook sponsoren tijdens de Heldenrace op 8 juli? Kijk op <http://heldenraceamsterdam2012.alvarum.net/pbi>

Anja van Balen
coördinator

Ik steun Peace Brigades International

Hierbij machtig ik PBI Nederland om geld van mijn rekening af te schrijven als donatie voor het vredes- en mensenrechtenwerk van PBI. Bij een donatie van 10 euro of meer per jaar ontvang ik het magazine Peaces.

- Ik steun PBI met ..... euro eenmalig
- Ik steun PBI met ..... euro per half jaar
- Ik steun PBI met ..... euro per jaar

- Ik blijf graag via d email op de hoogte van de activiteiten.
Email: .....

Naam: .....

Adres: .....

Postcode: .....

Plaats: .....

E-mail: .....

Rekeningnummer: .....

Handtekening: .....

Datum: .....

Plaats: .....